

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת
שלח - לך

בקרה ושליטה עצמית!

הוא מנסה למחות, אך במקום מילים נשמע גרגור. מולכים אותו דרך שולחנות הסועדים, אח, נפשם בהם תתעטף סביב הצלחת הגדושה, בולסים ואוכלים תוספות מיוחדות ממש תאוה לעיניים ומכאוב ללב.

המטפל כחוש אטום, ורק הניחוחות עוטפים אותו ומערפלים את חושי פשוט גיהנום בחיים...

כאשר אין האדם שולט על מעשיו והלך רוחו, הוא שבוי בים התאוה. אותן תאוות גוררות ומוציאות את האדם מן העולם הזה ואותו אדם ממש שבוי ביד ייצרו, הייצר הוא האדון, הוא הקובע. ואותו איש, מסכן - כמשותק, אפילו למחות אין בו כוח... ממש רחמנות עליו...

כאשר האדם יתבונן על מהלך החיים וייראה מה רוצים ממנו, הוא ישלוט על מעשיו ומידותיו הרעות, ואז גם אם חס ושלום יהיה שבוי 'בכיסא גלגלים', לפחות תהיה לו שליטה על המלווה, תהיה לו ידית ויהיה לו מעצור...

האדם צריך ומחויב לחנך את עצמו, את ילדיו ואת חניכיו לשליטה ולבקרה עצמית, לדעת שכל מעשה ומעשה צריך להיות במחשבה תחילה! כאשר ילדיו, וחניכיו יפנימו ויבינו זאת, הם יזכרו לו זאת לטובה למשך כל חייהם...

אכן על האדם לדעת להיזהר שלא יהיה חס ושלום כמו הבהמה שאין לה מעצורים כלל. וכאשר יש לאדם שליטה על מעשיו ומידותיו, חייו יהיו מלאים וגדושים בשמחת חיים, הוא יסתכל ויתבונן בצורה נכונה על החיים וחייו והלך רוחו ייראו ויתנהלו אחרת בכל בכל התחומים.

יהי רצון שנזכה תמיד לבקרה ולשליטה עצמית, כך נזכה לחיים טובים ומאושרים הן בעולם הזה והן בעולם הבא!!

"ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם" [י"א, ט"ז]

כאן התורה הקדושה באה ואומרת לאדם: צריך שכל מעשיך ומחשבותיך יהיו עם בקרה ושליטה עצמית.

מסופר על ר' משה טיקוצ'ינסקי זצ"ל משגיח בשיבת סלבודקה - כאשר הוא עלה פעם אל בית המדרש, הוא ראה שאחד מהבחורים נחפז לצאת מהשיבה.

שואל אותו הרב "לאן אתה יוצא?" השיב הבחור "קראו לי!" הרב נתן בו עיניו ואמר "קורא לה והיא באה, היא קניין של בהמה!" נו אז מה אם קראו לך, אין לך בקרה עצמית? איך יכול לומר שכעת אתה לומד? הרי אתה יכול לשאול האם קריאה זו היא באמת דחופה..."

הרי לנו שהתורה הקדושה באה ואומרת "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" כאשר המידות של האדם סוחפות אותו וקוראות לו, עליו להפעיל את מוחו ואת שיקול דעתו שלא יהיה כמו בהמה שאין לה בקרה ושליטה עצמית...

סיפר ר' יעקב גלינסקי זצ"ל ששמע מהרב דסלר זצ"ל - על אדם מגושם וירוד שעולמו היה מצומצם מאוד, הנאותיו היו מסתכמות מכיכר לחם טרייה, מפרי עסיסי, מנת גלידה עתירת צבעים וטעמים... הנאותיו לא היו מתפילות וכמובן לא מחידוש או רעיון יפה של התורה הקדושה.

לימים חלה אותו האיש וקיבל אירוע מוחי, לא על אף אחד הוא קיבל שיתוק בידיים ברגליים וגם דיבורו נפגע ה' ישמור! בשל מצבו הוא נהיה מרותק לכיסא גלגלים, ושכרו לו מלווה מטפל. והנה הגיע יום הבר מצווה של אחד ממכריו, המטפל מסיעו ומוליכו לומר מזל טוב. כולם מביטים עליו ברחמים, מחניקים אנחה ומאלצים חיוך...

בחזרה מולכים אותו דרך הבר שעמוס בכל טוב... 'חכה, חכה! האט, תן לשטוף את העיניים. עצור לרגע, תאכיל בבקשה, וכי אינך רואה עוגיות נימוחות בפה וחטיפים מתוקים!'

שבת שלום ומבורך!!!

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111 (ע"י זיהוי קולי)

הספר

"מתיקות ועריבות התורה"

44 אלוויה אולני גורח וולוז'ניץ.

סיפורים, הלכה וחסד וניח אלוויה...

מאת הרב גדעון ראובן שליט"א

אפרטיק - 052-7151420

עם פניני ה"אור החיים"
הקדושי!
וקנטוס "בזכות נשים צדקניות"

שיחותיו של הרב גדעון ראובן מתקיימות אי"ה:

בימי שני - בין מנחה לערבית. בביה"כ "תפארת בחורים" רח' יאנוש קורצ'ק 5 קריית יובל. (תפילת מנחה 20 דק' לפני השקיעה).
בימי רביעי - בשעה 20:00 בבית משי' עו"ד שחר, רח' בזל 5 קריית משה

פניני "אור החיים" הקדוש

"שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען" [י"ג, ב']

המרגלים והתפלל על יהושע שלא ילך בעצת המרגלים. וכיצד רואים מהפסוקים שאנשים רשעים היו? מכך שכתוב "לך" - ש"לך" משה רבנו הם צדיקים, אך לפני הקב"ה הם רשעים.

ממשיך ה"אור החיים" ומסביר - מכיוון שכוונתם של המשלחים הייתה רעה, היא הפעילה כח רע בשליח ונולדה בהם תכונה רעה מה שלא היה בהם קודם לכן, לכן לפני שהתחילו שליחותם היו צדיקים, אך לאחר מכן מיד נחשבו לרשעים.

כמו כן כאשר הצדיק עושה שליח, הרי שתיוולד תכונה טובה אצל השליח בשביל שיעשה שליחותו.

הרי לנו מהו כוחה של סביבה טובה אשר יש בה קדושה וטהרה - היא מסוגלת לשנות את האדם מהקצה אל הקצה, ואף להוליד בו תכונות טובות וחיוביות...

עם ישראל מבקשים ממה רבנו לשלוח מרגלים לרגל את הארץ, משה רבנו מבקש רשות מאת ה' יתברך על כך וה' משיב לו "שלח לך אנשים".

שואל ה"אור החיים" הקדוש - מה הכוונה בפסוק "שלח לך" היה צריך לכתוב 'שלח אנשים ויתרו...?'

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - לאחר שמבקש משה רבנו לשלוח את המרגלים, הקב"ה אומר לו - דע לך, כל עוד המרגלים נמצאים לפניך, הרי שהם צדיקים. ומרגע שאתה משלחם, נעשו רשעים. זו הכוונה בפסוק "שלח לך" שכל זמן שהמרגלים נמצאים לפניך הרי שהם צדיקים, לכן הזכיר הפסוק את המרגלים בתור "אנשים" ["שלח לך אנשים"], הרגיש משה רבנו שאין נוח מבחינתו של הקב"ה שליחת

פניני האלשיך הקדוש

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

ששי ותלמי"הם הענקים שהטילו אימה על כל הבריות, בכל זאת לא נמנע מלהיכנס אל האבות לבקש על נפש.

ואין לומר כי לא פחד להיות שם בגלל שחברו הייתה פסולת של ארץ ישראל שמלאה בטרשים (אדמה קשה כסלע) והוקצתה לבית קברות, ולכן אין סיבה שיחשדוהו למרגל במקום כזה, שהרי "וחברון שבע שנים נבנתה לפני צוען מצרים" שהגם שצוען מצרים הייתה טוב ארץ מצרים, עם כל זה חברון הייתה מבונה ביופיה שבע פעמים יותר מצוען מצרים, ועל כן ראוייה הייתה לחמדה ולרגל בה.

"ויעלו בנגב ויבוא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק, וחברון שבע שנים נבנתה לפני צוען מצרים".

מסביר האלשיך הקדוש שבתחילה כתוב "ויעלו" לשון רבים, ומיד "ויבוא" לשון יחיד, ומכאן למדו חז"ל כי כלב לבדו נכנס אל קברי האבות כדי להתפלל שם שלא יכשל בעצת המרגלים.

זהו לשון יחיד של "ויבוא" לומר שבא כמתנגב בל ירגישו שאינו הולך בעצתם. ולמרות שהיה לו לפחד כי "שם אחימן

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

ניתן לקבל את העלון במייל - 7151480@gmail.com

פנינים ממה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" על - פרקי אבות חלק ד'

מבושתו של רב שימי. לאחר ששמע זאת רב שימי, קיבל על עצמו שתיקה ולא הקשה יותר על רב פפא. ולפי זה הגרסה הנכונה היא "ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה" שאותה שתיקה הייתה להנאת גופו, שאם לא היה שותק היה בסכנת מיתה בגלל תפילתו של רב פפא.

ובכל זאת למרות שהשתיקה יפה, אומר התנא - כל זאת כאשר אין הלימוד הוא הלכה למעשה והחכם מנסה להסביר הסוגיה, אך כאשר ההלכה היא למעשה, אז אין חולקים כבוד לרב ויש לו לומר "למדתנו רבנו" כמו שאומרת הגמ' בקידושין לב. ראה אביו או רבו עוברין על דברי תורה אומר לו "למדתנו רבנו"...

פאסק בע"פ' ה'שבוז פבא

"שמעון בנו אומר, כל ימי גדלתי בין החכמים, ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה [י"א משתיקה], ולא המדרש הוא העיקר אלא המעשה. וכל המרבה דברים, מביא חטא"

לשיטה שאומרת שאין אלו היו רבותיו, אז באמת אין הוא צריך לשאול את ספקותיו מאותם רבנים הואיל ויש לו כבר רב אחר שהוא סומך עליו ואדרבה מוטלת עליו החובה לא לדבר בפני מי שהוא גדול ממנו ולא להקשות עליהם.

וכמו שהגמ' בתענית ט: מספרת על רב שימי בר אשי שהיה לומד תורה אצל רב פפא, והיה רב שימי מקשה על רב פפא הרבה קושיות. יום אחד ראה רב שימי את רב פפא נופל על פניו ומתפלל ואומר להקב"ה - הקב"ה יצילני

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

אכילת סעודה שרגיל בה

ד. סעודה שרגיל לאכול בימות החול, אפילו סעודה קבועה דהיינו שאוכלה כדי לשבוע, מותר מעיקר הדין לאכול במשך כל היום, דכיון שאינה סעודה רתבה שלא רגיל בה אלא רק כמו שרגיל בה בשאר ימים - מותר. (דהא לא ימנע ממנו מלאכול סעודת הלילה כראוי, כי לא אוכל יותר מהרגלו, וגם אם לא יאכל לתאבון מ"מ מעיקר הדין אין צריך לאכול סעודת שבת לתאבון, דקיי"ל כר' יוסי שאוכל והולך עד שתתחשף, אלא שלכתחילה מצוה להימנע מ-9 שעות דמצוה להכנס לשבת כשהוא תאב לאכול. [כדי השולחן ס' סט' סק' ו'] וגם לטעמים האחרים אין חסרון בכבוד שבת דאינו משווה לשבת וגם אין לחוש שימשך וישכח להכין צרכי שבת).

אבל מ"מ מצוה להימנע מלאכול סעודה כזו שמשביעה מ-9 שעות ומעלה (שעות זמניות, מ"ב שם סק' יז') שאז הוא סמוך לשבת ויש חשש שימנע מלאכול סעודת שבת לתאבון [ואם התחיל בסעודתו קודם 9 שעות, אינו צריך להפסיק, מ"ב שם סק' טז'] [שו"ע שם ס' ב', מ"ב שם סק' טו', באוה"ל שם].

ובימות החורף - שהימים קצרים מאוד מצוה להימנע שע"ז זה לא יהיה תאב לאכול סעודת שבת בלילה (מ"ב שם סק' יז'). [התז"א היה נוהג שלא לאכול אפילו תבשיל בלי פת בע"ש לאחר זמן מנחה גדולה, אלא פירות בלבד (אורחות רבינו ח"א עמ' קא)].

סעודה בכתי מלון ביום שישי

ה. המתארחים בכתי הבראה או בתי מלון וכדו', ומביאים ביום שישי סעודה גדולה יותר ממה שהאדם רגיל לאכול בכיתו, מתבאר עפ"י דברי השו"ע הנ"ל שאסור לו לאכול סעודה כזו בע"ש. (הגר"ג קרליץ חוט השני שבת עמ' סו).

איסור קביעות סעודה בערב שבת

א. אסור לאכול בערב שבת (וכן בערב יו"ט, מ"ב סק' ח') **סעודת קבע** [דהיינו שאוכל אכילה כדי לשבוע מנחה (באוה"ל ס' רמט' ד"ה מלקבוע סעודה)] גדולה אם אינו רגיל לאכול סעודה כזו בשאר ימות החול, וכל משך היום של ערב שבת הוא בכלל האיסור (שו"ע ס' רמט' ס' ב').

בפוסקים מובא כמה טעמים לאיסור האכילה:

א. מפני כבוד השבת, כדי שיכנס לשבת כשהוא תאב לאכול את סעודת השבת. (שו"ע שם) שאפילו שאוכל מוקדם בבוקר מ"מ מכיון שמרבה בסעודה שלא כהרגלו, לא יאכל בלילה לתאבון (מ"ב שם סק' יא').

ב. מתוך שהם טרודים בסעודה שאוכלים, לא יתעסקו בצרכי שבת ולא יהיה להם כמה לענג את השבת (מג"א בשם רבינו חננאל, מ"ב שם סק' י').

ג. אם אוכל בערב שבת סעודה שלא רגיל לאכול בשאר ימות השבוע יש כאן זלזול בכבוד שבת כי הוא משווה את ע"ש ליום השבת, שגם בע"ש אוכל סעודה כמו בשבת. (פמ"ג א"א סק' ד', באוה"ל ד"ה מפני כבוד).

[ויש נפק"מ בין הטעמים א. אם יש לו כבר סעודות שבת מוכנות, או יש לו מי שיכין בשבילו, לטעם השני יהיה מותר לו לאכול, ולטעם ראשון ושלישי - אסור, דסוף סוף לא יהיה לו תאבון, וגם יש זלזול לשבת. ב. אם אין בדעתו לאכול בלילה סעודת שבת, ורוצה לאכול למחר ג' סעודות שבת כמבואר בס' רעד' ס' ב' שמותר לעשות כן אם יש איזה אונס, דלטעם שלא יאכל לתאבון - מותר, ולטעם שני ושלישי - אסור דלא יתעסק בצרכי שבת, וגם יש זלזול לשבת. (תוספת שבת סק' ג', כה"ח שם אות יא)].

אכילת עראי

ג. לאכול ולשתות בע"ש בלי לקבוע סעודה (דהיינו שאוכל עראי, כדי להשקט רעבונו ולא כדי לשבוע, באוה"ל שם ד"ה מלקבוע) **מותר במשך כל היום, ואין מצוה להימנע מזה** (שו"ע שם, מ"ב שם סק' טו).

אגדות הז"ל

מחיקתה מהנביאים, ולכן איני יכול למחוק פרשה זו. ביקש דוד המלך שימחל לו ה' יתברך על חטא בת שבע, על כך אמר לו הקב"ה - אפילו בנך שלמה המלך אמר "הילך איש על גחלים ורגליו לא תכוונה" כל שכן הבא על אשת רעהו. אמר דוד המלך וכי נגזר דיני שלא תהיה לי מחילה על עוון זה? על כך אמר לו הקב"ה - קבל עליך ייסורים. הסכים לכך דוד המלך ומיד הצטרע במשך ששה חודשים. לאחר שמחל לו הקב"ה על עוון בת שבע, ביקש דוד המלך "עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבושו כי אתה ה' עזרתני ונחמתני" תהלים [פ"ו, י"ז] דוד ביקש מה' שידוע לכל באי עולם שנמחל לו עוון זה. על כך אמר לו הקב"ה - בחיים שלך איני מודיע זאת, אבל אני מודיע זאת בחיי בנך שלמה. ואכן בשעה שרצה להכניס את ארון ברית ה' לקודש הקודשים, הדלתות נדבקו ולא רצו להיפתח. ניסה שלמה לבקש שיפתחו ואמר "שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד... ה' צבקות הוא מלך הכבוד" ועדיין לא נפתחו השערים. ראה כך שלמה וביקש בזכותו של דוד המלך אביו שנאמר "ה' אלוקים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך" מיד נפתחו השערים ונהפכו פניהם של שונאי דוד המלך 'כשולי קדירה' ומיד כולם ידעו שנמחל לדוד המלך על אותו עוון...

"ויקרא משה להושע בן נון יהושע" [ג, ט"ז]

הגמ' בסנהדרין קז: מספרת על דוד המלך שביקש מאת ה' יתברך שימחל לו על השגגות אשר הוא עשה שנאמר "שגיאות מי יבין", והסכים הקב"ה למחול לו על כך. לאחר מכן ביקש דוד המלך שימחל לו על העבירות אשר נעשו בסתר ועל העבירות אשר הוא עשה במזיד שנאמר "מנסתרות נקני גם מזדים חשון עבדך", וגם לכך הסכים הקב"ה. לאחר מכן ביקש מאת ה' יתברך שגם העוונות אשר נעשו בפרהסיה גם ימחל לו על כך, והסכים הקב"ה גם לזאת. לאחר כל זאת ביקש דוד המלך שלא ידרשו בבתי המדרש על החטא שלו בעניין בת שבע שנאמר "אל ימשלו בי אז איתם" לשון של משילות עליו - שלא ידברו אודותיו בעוון בת שבע וגם לכך הסכים הקב"ה.

המשיך דוד המלך לבקש שיימחק מהנביאים לגמרי עוון בת שבע שנאמר "ונקתי מפשע רב". על כך השיב הקב"ה ומה אות י' אשר לקחתי אותה משרי ונקראת שרה, עומדת וצווחת על כך שנשארה לבד ולא מחקתי אותה עד אשר בא יהושע בן נון והוספתי לו את האות י' כך איני יכול למחוק פרשה שלמה מהנביאים שכן אותה פרשה שלמה תעמוד וצווח על

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

הלכה למעשה...

פתיחת בקבוק בירה בשבת.

האוסרים מפני שבפתיחתו נמצא עושה כלי. אומנם בבקבוק בירה הפקק קיים עוד קודם פתיחתו, ולכך לכו"ע מותר לפתוח [עיין משנה ברורה שיד', סקכה'] ואם בפתיחתו התקפל הפקק באופן שאינו ראוי לסגור בבקבוק, מעתה פקק זה הרי הוא מוקצה כשבר כלי [שו"ע שח"ז] ואסור לטלטלו בידיו מהמקום בו הוא נמצא, אלא בעודו אחזו בפתיחתו, יקחנו למקום שבו לא יפריע [ע' תקן' סקכ"ט] ואם מיישר הוא את הפקק, נמצא עובר על איסור דאו' של מתקן כלי. [גמ' ביצה לב. ע' משנ"ב שכב' סקי"ג ושמ', סקמ"א]

מותר לכל הדעות ולכל השיטות לפתוח בבקבוק בירה בשבת. מפני שהפקק היה פקק עוד טרם היפתחו, בשונה מבקבוק יין או קולה שבעוד שהפקק מחובר לבקבוק בעזרת הטבעת שמתחתיו, איננו ראוי לשימוש עד אשר יפתח הבקבוק ותופרד מהפקק הרצועה התחתונה שבזה יש אוסרים: הגרי"ש, הגר"ש ואזנר, הגר"נ קרליץ. ודגרש"ז חילק בין פקק מתכת לפקק פלסטיק. ובחזו"ע כ' שמותר אך ראוי להחמיר. באור לציון ואבן ישראל התירו לחלוטין. וטעם

משכן הבית היהודי

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

מה עושים כאשר נוצר קונפליקט?

הכוונה – במקרים של בעיה אמיתית הזקוקה למענה מקצועי, אותה דמות תדע לכוון אותם למקום הנכון מתוך דיסקרטיות ופרטיות (מה שעלול לא לקרות במקרה של פנייה לחברה או לבן משפחה). **זיהוי** – הדמות תהיה בעלת הכשרה מתאימה של אבחון חיהוי בעיות עמוקות, שאינן יכולות להיפתר בעזרת עבודה משותפת, כגון אלימות, צלקות מהעבר שלא טופלו, בעיות נפשיות קשות וכדומה. **ייעוץ** – עזרה וסיוע על ידי מפגשים רציפים ושיחות, עבודה תהליכית של תקשורת בונה ואפקטיבית, אימוץ ראיית עולם מורכבת וגמישה יותר, מתן כלים חשיבתיים ורגשיים להתמודד עם אכזבות ותסכולים, עזרה בבניית סיפור חדש במקרה הצורך במקום הסיפור הראשוני שעזמו הגיע כל אחד לחיי הנישואין. יועץ טוב מאמין בקשר, רואה את השורש המשותף ומסוגל לשתף את בני הזוג באמונה זו ולהראות-להמחיש להם את היותם "שידוך מן השמיים".

זוגות רבים פונים לייעוץ נישואין – פעמים כדרך לשיפור הנישואין ופעמים כמוצא אחרון לפני פירוק החבילה ח"ו. הפנייה לייעוץ היא חיובית, שהרי "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים", אך צריך לדעת כי כשם שייעוץ יכול להציל את חיי הנישואין, בלי רצון לשיתוף פעולה מהזוג הוא יכול גם להביא להרס הבית. אז מה עושים? אין זוג בעולם שאינו מתמודד עם אתגרים כלשהם, בתחילת הדרך ובהמשכה. אין זוג שאינו צריך ללמוד – לבד, מתוך נפילות ותקומות, או בעזרת ספרים או יועצים – כיצד לנהל שיח נכון, כזה שיוביל להשראת השכינה ביניהם. להבנת, כדי לצלוח את השלב הראשוני על משבריו ולבנות חיי נישואין איתנים ועמוקים, מלאי אושר וסיפוק, נדרשים כמה כלים: **הכלה** – דמות אובייקטיבית ובלתי מעורבת שתהיה שם עבורם מתוך תחושת קבלה ואמפתיה לקשיים. דמות שאינה שופטת ולא בהכרח נותנת עצות, אלא נמצאת שם עבורם להקשיב ולשמוע.

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "בית" - לייצור ותגובות 058-7211235

מבט להימים

יוצא שביד האדם לבחור כיצד ואיך לפרש את דרכיו של הבורא יתברך, הן לרע חס ושלום ומאיך שהוא יתברך עושה הכל לטובה. וזאת עלינו לזכור ולדעת כאשר האדם שואל שאלות לשם שמים ושלא על מנת לקנטר, בסוף הוא ימצא הסברים אמיתיים ונכונים המניחים את דעתו לכל מה שעובר עליו בחיים...

כל אדם במשך חייו עובר מאורעות רבים, יכול הוא לפרש את מהלכיו של הקב"ה חס ושלום כתמוהים ובלתי מובנים ובשל כך עלול הוא אף לכפור בו יתברך.

אך האדם החכם יחפש מה הקב"ה רוצה ממנו וינסה להבין עד כמה שידו משגת את המקרים הבאים לו.

נא להימנע מקריאת המודעות בשבת.

"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

אהוד נתן מור
 טוען רבני, עו"ד (LLM), נוטריון ומגשר
 התמחות בדיני משפחה

גירושין, כתובה, מנוחה, חלוקת רכוש, משמורת ילדים, הסכמי מחון, צוואות וירושות.

טל: 02-9999248 | כתובת: חיים מרינוב 1/12 הר חומה י-ם
 מייל: office@law-mor.com | אתר: law-mor.com

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יוהאן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מתתיהו שמעון בן תמר, אברהם בן שרה, יפה בת חנה, משה חיים בן מרגו.

לעילוי נשמת:

יוסף דוד בן סעידה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון, חיו - חיים בן מרים, אלגרה - אורלט בת שרה, שלום בן אסתר חיון. ת.נ.צ.ב.ה.

מספרת - אליהו
 050-9094047 בית וגן 42

מאגז הפסגה
 קפה, משקאות, ממתקים, חד"פ מתנות, לוטו, בלונים ועוד...
 רח' הפסגה 10

אטליז רוזנבוים
 טלפון להזמנות:
 02-6424564
 02-6434698
 רח' הפסגה 45

פיסטוקס
 רח' הפסגה 37

אליעזרא - אלקטרוניקה
 פאפונים, נגנים, מוצאות ועוד...
 רח' הפסגה - 45
 0733134400 053-3188440

לעילוי נשמת:
 ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון ומלכה ב"ר שלמה. ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
 נשים לכל הגופים
 רח' הרב שלמה אלקבץ 4 גבעת שאול.
 058-5777795

דגני מעיין
 דגים טריים וקפואים
 בשדר ועופות
 ידקות קפואים
 רחוב הפסגה 10 בית וגן 02-6439131

הפסגה
 רח' קריית משה 11
 טל' למשלוחים: 02-5717813
 כימים לוי ורכיז יום לוקי

להקדשה ותמיכה בהוצאת העלון - 052-715 1420